

COMBAT

DIARI ANTIFEIXISTA DE LA TARDA

Núm. 39

Girona, dijous 3 de setembre del 1936

Preu 15 cts.

El feixisme internacional

La premsa feixista de França ha emprès una forta ofensiva contra la República espanyola, que més que mal intencionada, podem qualificar-la de criminal. El feixisme internacional compta amb formidables recursos per a desprestigiar el nostre moviment, i sobre tot compta amb una premsa que obeeix cegament les seves consignes. Tothom recordarà l'enfilall de besties i imbecilitats que els periòdics feixistes publicaren quan la guerra italo-etíop, insultant i carregant amb els fets més inversemblants i inhumans els dissortats abisinis, que avui estan sotmesos a la grapa del feixisme italià. Aquesta premsa és la que avui repeteix la mateixa cantarella de falsetats contra els nostres homes responsables i contra l'esperit de la Revolució que anem aconseguint pam a pam en la lluita contra els traïdors del seu país.

Per a què hom es doni compte fins on arriba l'afany de publicar falsetats de la premsa feixista francesa, ací publiquem els següents paràgrafs, reproduïts de «L'Echo» de París:

«Però el caràcter veritablement demoníac dels excessos comesos és el mateix que és manifestà en la revolució russa. A Eregenal de la Sierra han tallat les orelles a dotzenes de propietaris. A Baona (Andalusia) les noies de l'aristocràcia o bé de famílies feixistes foren obligades a servir, n'ues, els vermells els quals havien organitzat una monstruosa bacanal a l'església de Santa Maria i abans de escanyar-les les violaren damunt l'altar. D'altra banda als convents catalans, les religioses han estat tallades a bocinets, i us he contat també l'afrosa mort del vell bisbe de Sigüenza, que fou passejat nu, entre els crits innobles de la xurma, abans d'ésser lapidat.»

«Action Française», sota el títol «Les horrons del terror vermell», diu:

«La història no registra actes d'una semblant barbarie. A Madrid la leader soviètica Dolors Ibaruri, «Passionària» feu exposar en ple carrer d'Alcalá un pobre frare i davant una multitud salvatge es llançà damunt d'ell i a mossegades al coll li seccionà les venes.

A Girona entraren en un convent de monges de clausura, hi calaren foc, feren sortir les monges i les despullaren al mig del carrer; les que encara eren joves foren violades públicament, foren atroçment mutilades i passejades pels carrers. La superiora, vella de 70 anys, fou passejada pel poble amb els pits mig tallats. Quan una queia la regaven amb gasolina i l'encenien. Així en moriren dotze.»

La total inexactitud de la versió que fa de Girona, dona idea de la poca consistència de tots els altres fets que ressenya de les altres poblacions.

L'ofensiva és verinosa i caldria que les autoritat espanyoles tractessin aquesta qüestió seriosament. Per altra part el Govern francès, pel que es veu, interpreta la democràcia característica d'aquell país en una espècie de llibertinatge intel·lectual. Ha de fer-se emmudir la premsa reaccionària internacional en el fet concret d'Espanya. Es una cosa fàcil si el Govern espanyol s'ho proposa

El feixisme, naturalment, apel·larà a tots els mitjans de lluita contra nosaltres. Però, el mateix que fa ell, nosaltres hem de prendre unes mesures radicalíssimes en tots els terrenys, sense escrúpols de cap mena. Nosaltres no som un país salvat-

Una nota de la conselleria de Defensa

ELS QUE VULGUIN ESSER MILICIANS, QUE VAGIN A LES CASERNES

A partir del dia 4 del mes que som, tots els milicians queden subjectes a les regles següents:

• Els qui no tenen feina i vulguin ésser milicians, cal que ingressin a les casernes.

Els qui essent milicians no poden anar a les casernes, deixen d'ésser-ho.

Cal que tots els comitès, casals, sindicats, etc., tinguin les llistes d'associats, englobats sota el denominatiu d'«Adjunts a les Milícies», els quals estaran encarregats de prestar serveis temporals o urgents, que sempre seran combinats, per tal que l'adjunt pugui treballar normalment.

Per aquest motiu queden suspeses totes les comandes que s'efectuaven a la Comissió de Proveïments, llevats de les autoritzades degudament per les casernes oficialment controlades.

Perquè han anat a París Marcel·li Domingo i la Passionària

París, 3. — A propòsit de l'arribada a París del senyor Marcel·li Domingo, la «Passionària» i altres polítics espanyols, el periòdic «Le Matin» diu:

«L'estada a França dels enviats espanyols no excedirà d'una setmana, i si bé es guarda absoluta reserva sobre llur missió, sembla que aquesta té un caràcter oficiós. Segons informes que hem pogut recollir, els polítics espanyols es proposen emprendre un viatge a algunes capitals europees a fi de provar quins han estat els veritables motius que han induït els rebels a desencadenar la rebel·lió espanyola. Particularment volen assenyalar que no fou l'assassinat de Calvo Sotelo el que desencadenà el moviment, sinó que aquest havia estat preparat anteriorment»

ge com ens volen fer passar els periodistes a sou del feixisme. Perquè no ho som, hem de demostrar-los que sabem fer-nos respectar i que els coneixem. Contra ells i contra els seus financers hem d'adreçar la nostra lluita.

Els capellans «tenori»

Mn. Pujolàs, capellà de Sant Sadurní i opositor a «cantaor» de La Bisbal

La vida de Mn. Pujolàs, com sabeu tots els que heu llegit les seves cartes que tenim publicades, és una successió contínua de canvis de residència.

La darrera vegada que el vàrem veure estava a Massanet de Cabrenys; després anà a Sant Sadurní i des d'allí féu presió envers un altre company de «fadigues» per anar a parar a La Bisbal per ésser, així, més al costat de la seva dolça Angeleta Gimbernà.

Per això, doncs aquesta carta que publiquem avui, és una de les múltiples excuses de què es valgué prop d'un seu amic capellà perquè el traslladessin a La Bisbal.

En ella hi esmenta (el seu amic) que el capellà titular de La Bisbal és un tenor dolent i que cada vegada que cantava missa hi havia probabilitats de què es desencadenés un fort temporal d'aigua, en benefici pels pagesos.

Heus ací la lletra:

«Reverendo Doctor D. Salvador Rial, pbro.

Muy Sr. mío y distinguido amigo: estuve ayer en esa para diligencias y apesar de los vivos deseos de pasar a saludarle y felicitarle, el Nuevo Año, no dispuse de tiempo. Sirva esta de ferviente felicitación.

Juzgando propicia esta ocasión, me atrevo a rogar al Prelado se digna en las próximas combinaciones de destinos cambiarme el vicario Rdo. Domingo Ribal por otro que sea apto para cantar en gregoriano, como por ejemplo el vicario de Sant Sadurní Rdo. Juan Pujolàs, de quien le hablé en mi última visita. Con ello ganaríamos todos, el interesado y el culto. Es una desgracia su oído y su voz. Cuando canta el Oficio los domingos, su canto se parece a todo, incluso un «plata y oro» menos un canto serio y litúrgico. Los niños de los tres colegios que asisten a los divinos oficios y forman parte activa en el canto grego-

riano, no pueden contener la risa al oírle el prefacio y «Pater noster». El mismo se da cuenta de ello y sufre lo indecible. Afirmó el otro día que pagaría mil duros con alegría si pudiera reformar su voz y cantar con afinación los himnos Litúrgicos. Por lo demás es un sacerdote ejemplar, prudente discreto y sabe cumplir con su obligación.

Para terminar voy a hablarle del Rdo. Mullera. Me ha manifestado que el próximo viernes irá a esa para visitar a V. y decirle en contestación a la carta que ha recibido, que desea no renunciar la parroquia por ahora. Pues bien, si al Prelado le conviene para proveerla en los actuales concursos, creo no tendrá V. otro trabajo que decirle que realmente el Sr. Obispo desea que renuncie y le conviene para sus combinaciones. Si le dejan en libertad no renunciará por la cuenta que le tiene. Aquí puede vivir decentemente.

Perdone la lata y mande incondicionalmente a su afmo. amigo y atento capellán

Agustín Planas, pbro.

El susdit Mn. Agustí Planas, procurava que el seu amic es trobés al seu costat doncs tenint per company un tenor ió hi havia esperances de que li tocara algo a ell.

Efectivament, fou canviat i ara, ben aviat, veureu les conseqüències que va derivar aquest nou canvi de residència del tenor ió Mn. Pujolàs.

Mn. X

Llegiu i propagueu COMBAT

L'ex-rei va a itàlia on esperarà que a Espanya hagin guanyat els feixistes per a tornar.

Viena, 3. — La premsa relaciona la presència d'un aviador nordamericà a Innsbruck amb la permanència de l'ex-rei Alfons a Caríntia.

El mecànic de l'aparell, que és italià, ha dit que l'ex rei hi farà el viatge a Itàlia, cas que els militars triomfin a la guerra civil.